

CO NAM W DUSZY GRA...

Sylwia Przybysz (ur. 28 sierpnia 1998) – polska wokalistka i youtuberka. Laureatka konkursu YouTube Young Stars 2015. Sylwia Przybysz ma 16 lat i 169 cm wzrostu, waży 53 kilogramy. Mieszka w Krasińcu/Szczukach.

Jest samoukiem, nigdy nie uczyła się śpiewać w żadnej szkole. Prywatnie blisko związana z Damianem Skoczykiem, młodym wokalistą znanym z przeboju *Zawsze Ty*. Jest fanką One Direction i Justina Biebera. Fani nazywają ją "Sysia".

Kariera muzyczna Sylwii rozpoczęła się w 2012 roku od wykonywania coverów i udostępnianie ich na swoim oficjalnym kanale w serwisie YouTube. Pierwszy cover, który wykonała to utwór Cher Lloyd pt. „Want U Back“. Pod koniec 2014 roku została odkryta przez wytwórnię muzyczną My Music. 24 kwietnia 2015 odbyła się premiera debiutanckiego klipu promującego płytę *Plan*, która została wydany 9 października, także 2015 roku. Singlem zapowiadającym płytę był utwór tytułowy z gościnnym udziałem wokalisty Mezo. Wśród gości na albumie znaleźli się ponadto zespół Verba i DJ Remo. Ostatnio wielkim powodzeniem cieszy się piosenka Sylwii nagrana z zespołem Verba pt. *Dla Ciebie pragnę żyć*.

Adwent to okres obchodzony w kościołach chrześcijańskich, który rozpoczyna się w pierwszą niedzielę adwentu, przypadającą cztery tygodnie przed Świętami Bożego Narodzenia. Adwent trwa do Wigilli Bożego Narodzenia, czyli do 24 grudnia. Słowo adwent pochodzi z języka łacińskiego "adventus", które oznacza przyjście.

Na czym on polega?

W tym czasie wierni oczekują na powtórne przyjście Zbawiciela - narodziny Jezusa Chrystusa. Na adwent składają się cztery niedziele adwentowe.

W okresie adwentu kapłan zakłada do Mszy świętej ornat, czyli szatę w kolorze fioletowym, symbolizującym czas pokuty i przygotowania się do jednego z najważniejszych świąt, czasu pojednania z Bogiem i ludźmi.

Adwent jest oczekiwaniem na powtórne przyjście Chrystusa, ale żeby go godnie przeżyć każdy wierny musi poświęcić czas na modlitwę, post i jałmużnę. Adwent jest okresem oczekiwania w ciszy i przygotowania, dlatego Kościół katolicki zachęca do udziału w rekolekcjach oraz przystąpienia do sakramentu pokuty i pojednania. Okres ten nie jest czasem pokuty w takim wymiarze jak Wielki Post, ale posiada swoisty charakter refleksyjny.

W Kościołach ewangelickich odprawiane są nabożeństwa adwentowe. Tradycją w Kościele katolickim są odprawiane w tym okresie o świcie msze, zwane roratami

Co to są roraty?

Są to msze święte ku czci Marii Panny, na pamiątkę tego, że przyjęła nowinę od archanioła Gabriela zwiastującego, iż zostanie Matką Syna Bożego. Roraty są odprawiane o wschodzie Słońca. Charakterystycznym elementem Rorat jest zapalanie specjalnej świecy ozdobionej białą wstęgą. Świeca ta umieszczana jest w pobliżu ołtarza jedynie w Adwencie. Symbolizuje Najświętszą Maryję Pannę. Współcześnie z uwagi na udział dzieci i młodzieży Roraty odprawia się często wieczorem. W niektórych parafiach dzieci przychodzą na msze roratnie z zaświeconymi lampionami.

W Kościele Katolickim w pierwszą niedzielę adwentu rozpoczyna się nowy Rok Liturgiczny.

Adwent, z punktu widzenia liturgii Kościoła katolickiego, można podzielić na dwa okresy:

- od początku adwentu do 16 grudnia (czas szczególnego oczekiwania na powtórne przyjście Jezusa Chrystusa na końcu czasów);*
- od 17 grudnia do 24 grudnia (czas bezpośredniego przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego).*

Co oznacza-wieniec adwentowy?

Wieniec, który jest przejawem ludowej domowej pobożności. Wykonany z gałązek iglastych z czterema świecami, które zapala się kolejno w każdą niedzielę.

Zapalanie świec oznacza czuwanie i gotowość na przyjście Chrystusa. Wiąże się to ze słowami Chrystusa, który określał siebie mianem "światłości świata".

Pierwsza świeca - symbol przebaczenia przez Boga nieposuszeństwa Adama i Ewy wobec Niego.

Druga świeca - symbol wiary patriarchów Narodu Izraelskiego jako wdzięczność za dar Ziemi Obiecanej.

Trzecia świeca - symbol radości króla Dawida, który celebrował przymierze z Bogiem.

Czwarta świeca - symbol nauczania proroków, głoszących przyjście Mesjasza.

W Wigilię Bożego Narodzenia wszystkie palące się świece stanowią symbol bliskości "przyjścia" Jezusa. Światło świec w wieńcu oznacza nadzieję. Zieleń

stanowi symbol trwałego życia. Natomiast kształt kręgu symbolizuje wieczność Boga, który nie ma początku ani końca, oraz wieczność życia Chrystusa.

Wieniec adwentowy jest symbolem wyczekującego w miłości i radości Ludu Bożego. Stanowi także symbol zwycięstwa i godności królewskiej. Jest formą hołdu dla oczekiwanego Chrystusa jako Zwycięzcy, Króla i Wybawiciela

Wszystkich Świętych

W Kościołach łacińskich uroczystość ku czci wszystkich chrześcijan, którzy osiągnęli stan zbawienia i przebywają w niebie, przypadająca corocznie na dzień 1 listopada, treściowo połączona z następującym po niej obchodem liturgicznym Dnia Zadusznego. W doktrynie Kościoła katolickiego jest wyrazem wiary w obcowanie świętych i powszechne powołanie do świętości.

Zaduszki

W Kościołach łacińskich obchód liturgiczny poświęcony zmarłym, przypadający corocznie na dzień 2 listopada, treściowo połączony z poprzedzającą go uroczystością Wszystkich Świętych. Zaduszki zbiegają się zazwyczaj z ludowymi uroczystościami ku czci zmarłych, wywodzącymi się z wierzeń pogańskich lub obrzędowości przedchrześcijańskiej. W doktrynie Kościoła katolickiego Dzień Zaduszny jest wyrazem przekonania o obcowaniu świętych, zmartwychwstaniu ciał, życiu wieczny oraz skuteczności modlitwy wstawienniczej. W Kościołach wschodnich podobne obchody odbywają się kilkakrotnie w ciągu roku, przede wszystkim w okresie Wielkanocy.

Gdy będę odchodzić
nie czekaj, aż przyjdę
ale Ty
przyjdź do mnie już wcześniej
bądź
chwyc mnie za rękę
(bym się nie bała)
i przeprowadź na drugi brzeg
gdzie słońce pachnie wiosną,
a ziemia – niebem,
tam skąd pochodzi Miłość.
Zapukam do jej serca,
napiję się
fiołkowej herbaty,
takiej jak zawsze
– z Miłości –

fiołki na grobie nawet się uśmiechają
do tych
co przychodzą,
co jeszcze zostali,
co nie odeszli,
ale czekają
aż przyjdiesz

Tradycje Bożego Narodzenia

Choinka - ustrojone drzewko świerku lub jodły (rzadziej sosny), naturalne lub sztuczne, pierwotnie związane z przed chrześcijańską tradycją ludową i kultem wiecznie zielonego drzewka, a obecnie będące nieodłączną ozdobą w czasie świąt Bożego Narodzenia.

Pochodzenie zwyczaju

W wielu kulturach drzewo, zwłaszcza iglaste, jest uważane za symbol życia i odradzania się, trwania i płodności. Jako drzewko bożonarodzeniowe pojawiło się w XVI wieku, lecz prawdopodobnie już wcześniej występowało jako rajske „drzewo poznania dobra i zła” w misteriach o Adamie i Ewie, wystawianych w wigilię Bożego Narodzenia. Jest to związek bardzo luźny i trudny do ustalenia, podobnie jak odwoływanie się do drzewa Krzyża z Golgoty, które, jak głosi legenda, zbito z rajskego drzewa życia. Tradycja choinek narodziła się w Alzacji wstawiano drzewka i ubierano je ozdobami z papieru i jabłkami (nawiązanie do rajskego drzewa). Wielkim zwolennikiem tego zwyczaju był Marcin Luter, który zalecał spędzanie świąt w domowym zaciszu. Choinki więc szybko stały się popularne w protestanckich Niemczech.

Rozpowszechnienie choinki w poszczególnych krajach

Nieco później obyczaj ten przejął Kościół katolicki, rozpowszechniając go w krajach Europy Północnej i Środkowej. W XIX wieku choinka spopularyzowana została w Anglii i Francji, a potem w krajach Europy Południowej. Stała się w Europie najbardziej rozpoznawanym symbolem świąt Bożego Narodzenia.

Do Polski przenieśli ją niemieccy protestanci na przełomie XVIII i XIX wieku (w okresie zaborów) i początkowo spotykana była jedynie w miastach. Stamtąd dopiero zwyczaj ten przeniósł się na wieś, w większości wypierając tradycyjną polską ozdobę, jaką była podłaźniczka czy jemioła, oraz zastępując znacznie starszy, słowiański zwyczaj (znany jeszcze z obchodów Święta Godowego) dekorowania snopu zboża, zwanego Diduchem.

Tradycja przynoszenia drzewka do domu

Dawniej na wsiach przyniesienie choinki do domu miało cechy kradzieży obrzędowej: gospodarz rankiem w Wigilię udawał się do lasu, a wyniesiona z niego choinka czy gałęzie, „ukradzione” innemu światu, za jaki postrzegany był las, miały przynieść złodziejowi szczęście. Tradycja przynoszenia żywego drzewa do domu być może ma swe korzenie w praktykowanym dawniej stawianiu w czasie adwentu przystrojonego drzewka w przedsionku kościoła.

Ozdoby

Dawnymi tradycyjnymi zdobieniami choinkowymi były ciastka, pierniczki (wypiekane często w kształcie serc), orzechy, małe, czerwone tzw. *rajskie* jabłuszka, własnoręcznie wykonywane w czasie adwentu ozdoby z bibuły, kolorowych papierów, piórek, wydmuszek, słomy i źdźbeł traw, kłosów zbóż itp. Na gałązkach w wieczór wigilijny zapalano świece i tzw. *zimne ognie*. Współcześnie, w zależności od kraju, ubiera się je nieco inaczej. Dekoruje się choinkę bombkami, cukierkami, papierowymi ozdobami (jak dawniej), srebrnymi i złotymi włosami anielskimi. W większości krajów drzewko ubiera wspólnie cała rodzina w dzień wigilijny. W krajach znajdujących się pod wpływem tradycji angielskiej i amerykańskiej drzewko ubiera się wcześniej.

Prezenty

Do dzisiaj, w wigilijny wieczór pod choinką znajdują się prezenty, przyniesione, w zależności od regionu, przez Aniołka, Dzieciątka, Gwiazdkę, Gwiazdora lub Świętego Mikołaja. Jest to tradycja rzadko spotykana w innych krajach, gdzie, jeśli w ogóle jest taki zwyczaj, prezenty są ofiarowywane w Boże Narodzenie. W niektórych tradycjach samo drzewko bywa niespodzianką dla dzieci i gości.

Choinka w domu

Choinka w [Warszawie](#) na Placu Zamkowym

Symbolika

Symbolika ozdób choinkowych, jak i samego drzewka, ma swe korzenie w tradycji ludowej:

Gwiazda Betlejemaska, którą umieszczano na szczycie drzewka od ubiegłego wieku, miała pomagać w powrotach do domu z dalekich stron.

Oświetlenie **choinki** broniło dostępu złym mocom, a także miało odwrócić nieżyczliwe spojrzenia ludzi (zły urok).

W chrześcijańskiej symbolice religijnej wskazywało natomiast na Chrystusa, który według tych wierzeń miał być światłem dla pogan.

Jabłka zawieszane na gałązkach symbolizowały biblijny owoc, którym kuszeni byli przez Szatana Adam i Ewa. Później zastąpiono je małymi rajskimi jabłuszkami. Pierwotnie zapewnić miały zdrowie i urodę.

Orzechy zawijane w sreberka nieść miały dobrobyt i siłę.

Papierowe łańcuchy przypominały o zniewoleniu grzechem, ale np. w okresach rozbiorów miały wymowę politycznych okowów. Zaś w ludowej tradycji niektórych regionów Polski uważano, że łańcuchy wzmacniają rodzinne więzi oraz chronią dom przed kłopotami.

Dzwonki oznaczają dobre nowiny i radosne wydarzenia.

Anioły mają opiekować się domem.

Jemioła ten symbol przybył do Polski z Anglii. Pod jemiołą całują się zakochani oraz skłócone ze sobą osoby. Pęk jemioły należy trzymać w domu do następnych świąt.

Samo żywe drzewko stało się w chrześcijaństwie symbolem Chrystusa jako źródła życia.

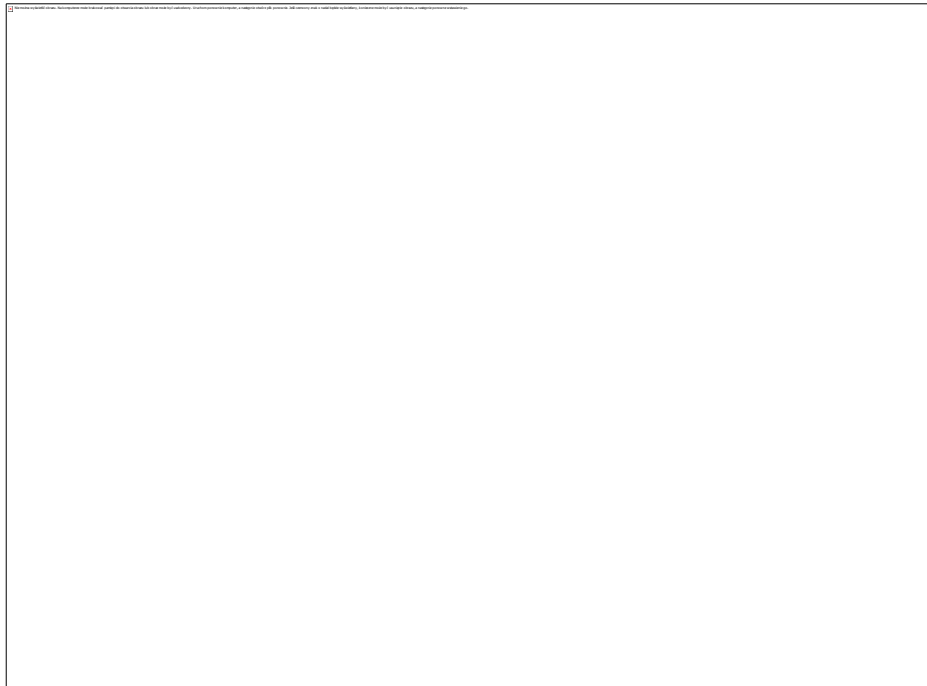
Łańcuchy – oznaczają silne więzi rodzinne;

1. Stała pod śniegiem panna zielona
Nikt prócz zająca nie kochał jej
Nadeszły święta i przyszła do nas
Pachnący gościu, prosimy wejdź!

Choinko piękna jak las,
Choinko zostań wśród nas!
Choinko piękna jak las,
Choinko zostań wśród nas!

2. Jak długo zechcesz, z nami pozostań,
niech pachnie tobą domowy kąt.
Wieszając jabłka na twych gałązkach
życzymy wszystkim Wesołych Świąt.

Choinko piękna jak las,
Choinko zostań wśród nas!
Choinko piękna jak las,
Choinko zostań wśród nas.

Na gałązce choinkowej
wiszą dwa jabłuszka.
Przy jabłuszku pierwszym pajac,
przy drugim kaczuśka.
Pajac biały jest jak piekarz,
mąkę ma na brodzie,
a kaczuśka złota, jakby
kąpała się w miodzie.
Choinka, choinka,
wesoła choinka,
choinka, choinka wesoła!
Popatrz, mamó, woła Kryśia,
jak ten pajac skacze.
A czy słyszysz, mówi mama,
jak kaczuśka kwacze?
Pajac tańczy, kaczuśka kwacze,
posłuchajcie sami,
a zajaczek tuż, tuż obok
rusza wąsikami.
Choinka, choinka...

Redakcja "Echa Szkoty" składa serdeczne życzenia z okazji Świąt Bożego Narodzenia wszystkim czytelnikom naszej gazetki. Życzymy zdrowych, spokojnych, spędzonych w radosnej, rodzinnej atmosferze świąt, a w Nowym Roku sukcesów i spełnienia marzeń!

Sylwester

Sylwester (*tlusta wigilia*) – [wigilia Nowego Roku](#), noc z [31 grudnia](#) na [1 stycznia](#) ([imieniny Sylwestra](#); w [Kościele katolickim](#), jako [wspomnienie liturgiczne](#) papieża [Sylwestra I](#)), kiedy to świętuje się koniec starego roku i początek nowego, stanowiąca okres hucznych [zabaw i bali](#), [toastów](#), [sztucznych ogni](#), [petard](#).

Obchody

Samo święto pożegnania starego i powitania Nowego Roku narodziło się dopiero na przełomie XIX i XX wieku. Początkowo obchodzono je tylko w bogatszych warstwach społeczeństwa, stopniowo zwyczaj przedostawał się do życia uboższych ludzi. Na początku XX wieku pojawiły się lokalne zwyczaje przeżywania nocy sylwestrowych. Na przykład w Danii zeskakiwano z krzesła o północy, a w Hiszpanii od 1909 wraz z każdym uderzeniem zegara zjada się jedno winogrono.

KARNAWAŁ I SYLWESTER NA ŚWIECIE - TRADYCJE I ZWYCZAJE

Popularny zwyczaj sylwestrowy to oczywiście huczne pożegnanie Starego i przywitanie Nowego Roku. W tym celu na całym świecie organizuje się [bale sylwestrowe](#). Do najbardziej znanych należą: **Sylwester** na Times Square w Nowym Jorku, gdzie co roku

bawi się ok. miliona osób, Sylwester na Polach Elizejskich w Paryżu, Sylwester w Londynie na Trafalgar Square, oraz bardzo prestiżowy Sylwester w Wiedeńskiej Operze.

Sylwester w Wiedniu

Nowy Rok i [Sylwester w Wiedniu](#) w ekskluzywnej restauracji to oferty dla bardziej zamożnych. Atmosfera jaką wprowadza pobyt wśród przepięknych zabytków Wiednia wzbogacona o dźwięki walca Straussa przyczyni się do niezapomnianych wspomnień sylwestrowych. Impreza taka dodatkowo zapewniająca wykwintne menu oraz trunki budzi we wszystkich chęć do tańca i zabawy do białego rana.

Sylwester we Francji

Nowy Rok i Sylwester młodzi Francuzi spędzają w dyskotekach, klubach i innych lokalach tanecznych. Bardzo popularny jest [Sylwester w Paryżu](#). Nieco starsi na tę noc rezerwują bal sylwestrowy lub przesiadują w restauracjach. Głównym serwowanym przysmakiem są ostrygi. Później przychodzi kolej na przystawkę - foie gras, a także przyrządzaną na różne sposoby polędwice wołową. Następnie serwowane są sery, desery, a wszystko podlewane szampanem, który stanowi obowiązkowy trunek nocy

sylwestrowej.

Sylwester w Iraku

W Iraku świętowanie nadejścia Nowego Roku jest domeną chrześcijan mieszkających w **Bagdadzie**, Basrze czy Mosulu. Wyznawcy islamu będą witali dopiero rok 1427, ale sylwestrowy zwyczaj przyjął się również wśród dominujących w kraju muzułmanów. Pojęcie "huczne obchody" w Iraku ma jednak nieco inne znaczenie niż np. w Polsce. Irakijczycy mają bowiem zwyczaj okazywania radości strzelając w **Sylwester** na wiwat z karabinów maszynowych. Każdy iracki mężczyzna ma prawo posiadać w swym domu jeden taki karabin z dwoma magazynkami amunicji.

Sylwester w Brazylii

Sylwester to drugie po karnawale turystyczne wydarzenie w Rio. W tym roku do **Rio de Janeiro** przyjeżdża około 600 tys. turystów. Nadmorskie hotele przy plażach **Copacabana**, Ipanema i Leblon są już pełne. Ponad 7 tys. turystów spędzi sylwestrową noc na morzu, na statkach zakotwiczonych naprzeciw Copacabany, która ma 6 km długości. Ze względów bezpieczeństwa [fajerwerki](#) zostaną odpalone nie

z samej plaży, ale z łodzi zakotwiczonych w odległości 400 m od brzegu. **Candomble** to jeden z kultów afroamerykańskich, który zawiera wiele elementów wierzeń i praktyk religijnych murzyńskich niewolników w Ameryce. Charakteryzuje się tańcami wprowadzającymi w trans i ofiarami ze zwierząt oraz utożsamianiem bóstw afrykańskich ze świętymi katolickimi. Według danych Narodowej Federacji Tradycji i

Kultury Afrobrazylijskiej prawie połowa mieszkańców Brazylii związana jest z kultami afrobrazylijskimi.

Karnawał we Włoszech

Włosi znani ze swojego południowego temperamentu lubią świętować Nowy Rok, Sylwestra i karnawał na hucznych ulicznych zabawach. Za stolicę karnawału we Włoszech uważa się **Viareggio**. Natomiast jednym z najbardziej znanych w Polsce jest karnawał wenecki oraz [Sylwester w Rzymie](#). Karnawał we Włoszech jest bardzo spontaniczny, pełen radości i entuzjazmu. W okresie tym można natknąć się na różne atrakcje. Co tydzień po ulicach miast przejeżdżają ogromne platformy najczęściej przedstawiające różne znane osobistości, a w szczególności karykatury polityków. Czasami przebrani mieszkańcy wyśmiewają sami siebie. Uczestnicy zabaw rzucają ogromne ilości serpentyn. Poruszają także własnoręcznie przygotowanymi kukłami, ich rękoma i oczami, tworząc zabawną mimikę. Takie pokazy przyciągają wielu dobrze bawiących się widzów.

Sylwester w USA

Wielu Amerykanów bawi się w **Sylwester** na placach i ulicach. Szczególne miejsce zajmują tu uroczystości powitania Nowego Roku w **Nowym Jorku** na słynnym Times Square. Tradycja ta zaczęła się w 1904 roku. Na pomysł wpadł ówczesny właściciel "New York Timesa" Alfred Ochs, który uczcił w ten sposób oficjalne otwarcie nowego budynku mieszczącego redakcję tej gazety. Początkowo główną atrakcją wieczoru były **fajerwerki**. W trzy lata później, 31 grudnia 1907 roku, zainicjowano dzisiejszą tradycję spuszczenia ze specjalnego masztu o północy na Times Square wielkiej świetlistej kuli. Na początku była ona wykonana z drewna i żelaza, ważyła około 350 kilogramów i miała średnicę półtora metra. Kulę, dziś zwaną Wielkim Jabłkiem stopniowo udoskonalano wraz z postępem techniki. Dziś spuszcza się z masztu-wieży kulę wykonaną z aluminium, pokrytą kryształowymi trójkątami, oświetloną z zewnątrz 168 lampami halogenowymi, a wewnątrz 432 żarówkami w pięciu kolorach. Dziewięćdziesiąt obracających się i sterowanych przez komputer luster w kształcie piramid stwarza niezwykle efekty wizualne. Kulę spuszczano na **Times Square** od ponad 100 lat co roku, z przerwą w latach 1942 i 1943, kiedy widowisko zawieszono z powodu konieczności zaciemnienia miasta wobec groźby wojennych bombardowań.

Nowy Rok w Chinach

Obchody Nowego Roku są silnie zakorzenione w chińskiej tradycji. W okresie noworocznym w **Chinach** królują kolorowe festyny, jarmarki, można spotkać wielu przebierańców. Mnóstwo kolorowych wyrobów, strojów i radosny nastrój. Centrum imprezowym stają się tereny wokół świątyń oraz ogromne kompleksy parkowe.

Nowy Rok – międzynarodowe święto przypadające 1 stycznia każdego roku (w kalendarzu gregoriańskim), w Polsce jest to dzień wolny od pracy.

W powszechnie przyjętym zwyczaju obchodzenie święta należy rozpocząć od otworzenia butelki szampana o północy z dnia 31 grudnia na 1 stycznia następnego roku. Dzień poprzedzający Nowy Rok nosi w polskiej tradycji miano sylwestra od imienia świętego, który wspominany jest w tym dniu w liturgii w Kościele rzymskokatolickim – św. Sylwester papież.

Zwyczaj rozpoczynania nowego roku od pierwszego dnia stycznia wprowadził w swej reformie kalendarzowej Gajusz Juliusz Cezar. Rzymianie czcili w ten dzień Janusa, boga bram, drzwi i początków. Wiele języków, w tym angielski i niemiecki przejęły właśnie od Janusa nazwę miesiąca styczeń (ang. January, niem. Januar). Wcześniej Rzymianie nowy rok witali 1 marca, dlatego też w wielu językach zapożyczone nazwy września, października, listopada i grudnia, czyli 9., 10., 11. i 12. miesiąca roku pochodzą od łacińskich liczebników septem, octo, novem, decem (7, 8, 9, 10).

Pierwszym w historii rokiem rozpoczętym 1 stycznia był rok DCCVIII Ab Urbe Condita, tzn. 708 rok od założenia Miasta (Rzymu), czyli według obecnie stosowanej rachuby czasu 46 r. p.n.e.

Wyznawcy prawosławia i część grekokatolików posługujący się kalendarzem juliańskim witają Nowy Rok 1/14 stycznia (według kalendarza gregoriańskiego). Bawią się oni na tzw. małankach w nocy z 13 na 14 stycznia.

W buddyzmie mahajana (praktykowanym w Chinach, Korei, Tybecie, Nepalu, Mongolii, Wietnamie i Japonii) Nowy Rok przypada po pierwszej styczniowej pełni księżyca[4]. Jednak w buddyzmie tybetańskim, który jest formą buddyzmu mahajany, Nowy Rok czyli Losar wypada dzień po nowiu księżyca następującym po wejściu Słońca w obszar Gwiazdozbioru Barana (np. w 2014 roku Losar przypadł na dzień 2 marca).

Chiński Nowy Rok wyznaczany jest zgodnie z kalendarzem chińskim i wypada zwykle w drugi (co pewien czas w trzeci) nów księżyca po przesileniu zimowym, które musi wypaść w jedenastym miesiącu księżycowym[6]. Podobnie Nowy Rok czyli Święto Tét w Wietnamie. Także w Korei jest to święto ruchome nazywające się Seollal i obchodzone zgodnie z koreańskim kalendarzem księżycowo-słonecznym.

W buddyzmie therawada i hinajana (w Tajlandii, Mjanmie, Sri Lance, Laosie, Kambodży), tradycyjnie Nowy Rok rozpoczynał się wraz z pierwszą kwietniową pełnią księżyca, jednak współcześnie ma najczęściej stałą datę – rozpoczyna się 13 kwietnia.

Tradycyjnym irańskim świętem Nowego Roku jest Nouruz obchodzone w dniu równonocy wiosennej.

Żydowski Nowy Rok to święto Rosz ha-Szana.

www.pozysau.republika.pl

Stary Rok się kończy,
nadszedł czas na zmiany.
Idzie Nowy Roczek –
świeżo malowany.
Te dni, co nadchodzą,
niech Ci życie słodzą,
Niech przyniesie miłość,
smutki wynagrodzą!
Niech się szampan pieni,
bąbelki fruwią,
A Twoje marzenia
rychło się spełniają!

zdjecia.murka.pl